

CABRERA DE MAR

Dia 21 d'octubre a les 17³⁰ h.

A la Plaça Nova

SARDANES

AMB LA COBLA PREMIÀ

PROGRAMA

Terra d'esbarts

Max Havart

El pont de quinze arcades

Carles Santiago

Aigua Xelida

Ricard Viladesau

Vents de Carroitg

Jaume Bonaterra

Conxita Encisera

Pera Mercader

La flama de la Sardana

Tomàs Gil i Membrado

CABRERA DE MAR

Dia 21 D'OCTUBRE a les 17'30 h.

A la Plaça Nova

Sardanes

COBLA PREMIÀ

Patrocina: Ajuntament de Cabrera de Mar

**Organitza: Agrupació Sardanista i Cultural
de Cabrera de Mar**

LA SARDANA, MÚSICA I DANSA CATALANES

La sardana recolza a parts iguals en la música i en la dansa: es balla una sardana per part dels dansaires i es toca o s'interpreta una sardana per part de la cobla. Amb aquesta íntima relació, música i dansa s'han convertit en un art popular amb una personalitat característica: comunicativa i solidària alhora. Perquè la sardana és participativa – no es pot ballar individualment – i es dansa espontàniament i conjuntament amb altres sardanistes. No és un espectacle folklòric, perquè es una dansa viva que pel seu caràcter mateix la pot ballar tothom: la rotllana que la forma, malgrat la seva figura geomètrica tancada, es manté oberta a tot aquell que hi vol entrar amb voluntat de seguir el puntejar dels altres balladors.

La dansa i la música són ordre i mesura, i la sardana és un exponent de virtuts que se'n deriven: el ritme imposa unitat, la melodia aporta continuïtat i l'harmonia comporta comptabilitat com afirmava Yehudi Menuhin. Per això, quan aquestes virtuts han penetrat en la personalitat col·lectiva del poble que té la sardana com a dansa pròpia, aquesta esdevé ingredient de la idiosincràsia de la societat que la converteix gairebé en un ritu.

S'ha escrit que la sardana és una dansa clàssica i matemàtica. Abans d'entrar a estudiar-la convé afegir que els balladors – com exposa el Manifest de la Sardana, fet públic a Lloret de Mar el 30 d'abril de 1972, arran del Dia Universal de la Sardana – formen anelles agafats de les mans i compten els compassos de la música que ha de convertir en passos, de manera que <<repartits, ara voltant cap a la dreta, ara cap a l'esquerra, la dansa es desplegui i acabi exactament d'acord amb les normes tradicionals que la erigeixen>>.

La Sardana també ens ensenya la raó i consciència de la terra i de la sang, de l'ordre i l'harmonia, del dret i la llibertat, tan bellament expressat en el cercle.

Aquella dansa honesta, assenyada i racialment catalana, joia dels empordanesos d'ara fa cent anys, ha esdevingut dansa representativa i simbòlica d'un poble insubornable que fa arribar el seu missatge d'esperança a tots els homes.

Nosaltres els sardanistes, conscients de la responsabilitat concreta amb el nostre poble i la nostra època, manifestem ser testimonis de l'esperit de pau, llibertat i germanor universal.

La sardana ja no es tant sols “la dansa d'un poble”, com definia Maragall, sinó que ha esclatat superant el concepte de dansa per encarnar-se en símbol d'un esperit que vol acoblar tota la humanitat.